

Matteo Merli, Franco Bampi, Le mie prime 100 parole in Zeneize, Fabbrica Musicale editore, 2012, con CD, pag.48

Ricco de ilustracioin co-e quæ zugâ, ma ascì da colorâ ò da ‘tradûe’, o librètto o l’è ’n bón struménto pe tutti quelli che gh’àn di figgi ò di nêvi (dimmo da-i çinque a-i dôz-z’anni), pe mostrâge – inte ’n móddo divertente – a lén-goa zenéize. Ma no se fémmo de ilùxoìn: anche pe-i genitoi, e nònne e i nònni no l’è che sègge tuttò facile; örià dì che liâtri ascì poriàn atrovâ ûtile quèsto libbro pe comensâ a scrive in zenéize, magâra dòppo avéi consultòu in diçionáio e in manoâle de grafia.



Armando Fioravanti e Virgilio Bozzo, Nino Bixio e ‘le questioni del mare’, ed. Giammarò, 2011, pag. 128.

O 29 de novenbre do 2011, o sciô Virgilio Bozzo o l’â tegnûo ’na conferensa in sciô mæximo tema a-i “Martedì in Compagna”.

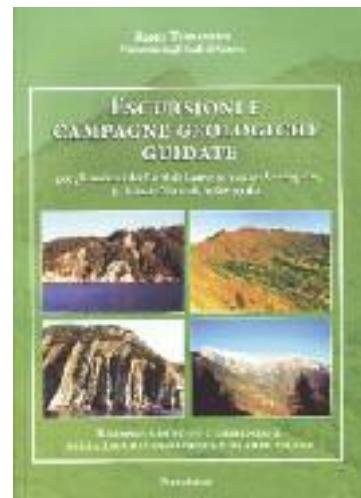
Pe iniçiatíva de l’Istituto Tecnico di Trasporti e Logistica ‘san Zòrzo’ de Zena e Camoggi, into corso de l’anno do 150enaio de l’Unitæ, l’ea stæto publicou o libbro ch’o mette in ciæo certi aspetti da poliedrica figûa de l’eroe ligure: co-o racònto da seu vitta; di seu interventi comme Parlamentare; di rapòrti co-o mâ a-i tempi de l’avertûa de Suez. O libbro o se conclude con unze schede (dove tra e atre cöse se mostra a seu nave ascì) e co-in’ampia bibliografia.

Remo Terranova, Escursioni e campagne geologiche guidate, ed. Erga, 2011, pagg.148

Mi péndo che ògnidùn de niâtri o l’agge notòu – mentre o l’êa aprêuo a caminâ pe strazettsi e sentê di nòstri mónti – a gràn quantitæ de prîe, inte fórmes ciù divèrse: a strâti, còmme riseu ò anche märmî e granítî de colôri diferénti dónde o vèrde intenso ò variegòu, de spésso, o a fa da padrón. A coïxitæ de conosce o scignificâto e l’origine de ste prîe ò de ste conformaçioin a l’è forte, ma pûre forte a l’è a dificoltæ de inparâ.

O libbro, pensòu pe-i studénti di córsci de lòurea in Scéñse Giològiche ò Naturâli e Giografia, o ne móstra e

qualitæ de prîe de 46 pòsti da nòstra Ligùria, co-o sólito béllo vestî tipogràfico che a câza editrîce Erga a n’â abi-toù. Poêmo dónque védde e inparâ a conósce i minerâli de pòsti famôxi còmme e Cinque Tære, a valàdda da Fontànn-a Bónn-a, a valàdda de l’Aveto, tanto pe çitâne quarchedùn. E quèsto in móddo sénplice, fotograficaménto bén ilustròu a colôri, cosci che in coiôzo, che gh’è cão de conósce o móndo d’in gîo, o peu acapî sénsa dificoltæ quéllo chò-u libbro o ghe móstra.



Marcella Mascalino, La duchessa di Galliera, Maria Brignole Sale De Ferrari (Genova, 1811 – Parigi, 1888), Liberodiscrivere, 2011, pagg. 378.

Pe voei ben intensamente a ’na personn-a, a ’na bestia, a ’na çitæ, l’è indispensabile çercâ de conoscila o ciù a fondo possibile, co-a totale disponibilitæ de gödîne preggî e soportâne i difetti. Anche pe conosce Zena peu no êse abasta gjâ pe-i caroggi, studiâ a seu stoïa, amiâ i seu plassi, gustâ a fugassa e-e trenette co-o pesto. Pe conosce Zena, sorvetùtto da-o ponto de vista colturâle, l’è necesâio inparâ a conosce ascì i seu personaggi perché son stæti lô che co-a seu personalitatæ ãn contribuô a caraterizâ questa çitæ.

Quindi no fermemose solo a Mazin e Garibaldi, ma infri-cemoghe ascì a famiggia de Rafaele De Ferrari, e in particolâre seu mogê, a duchessa Maria Brignole Sale, a quæ, co-e seu donaçioin, a l’â permissò a-a nòstra Zena de fâ ’n enorme sâto de qualitæ, cosci da metila tra e primm-e da Naçion, vixin a-e ciù famôze çitæ d’arte, pe magnificensa e beléssa. Tanto per fâ di ezenpi, devimo a loiâtri s’emmo posciûo ingrandî o pòrto cosci da diventâ o megio d’Italia; i palassi Rosso e Gianco co-i quadri do Van Dick, do Murillo e do Rubens; trei uspiae: sant’Andrä e san Filippo (o Galéa) e Cônâ; a grande villa a Vôtri; e primme træ caze popolari. Into contesto da seu época, e vicende da famiggia – descrîte da l’Aotrice dòppo avei lezûo çentanæa de letere e de documenti – ne mostran i perché de tanta generôzitæ che no ghe n’è de pægia; ene-xima dimostraçion che, se i zeneixi son universalmente conosciûi comme avari, in realtæ e in silêncio, sensa troppo sciâto, son tra i ciù generozi e parteçipi de necesitæ di âtri.